

عنوان مقاله:

تسبیح موجودات غیر ذی شعور از دیدگاه قرآن

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش نامه معارف قرآنی، دوره 5، شماره 18 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

امراه معین - استادیار دانشگاه شهرکرد

هنگامه بیادار - دانشجوی دکتری فلسفه و حکمت اسلامی دانشگاه اصفهان

فاطمه ابوالحسنی - طلبه سطح سه حوزه علمیه بروجن

خلاصه مقاله:

؛ تسبیح به معنای تنزیهی است که توأم با علم و آگاهی باشد و از روی قصد صورت گیرد و تسبیح خداوند به معنای منزه دانستن او از عیوب و نقایص امکانی است. حمد نیز به معنای ستایش فعل جمیل اختیاری است تقارن حمد و تسبیح در آیات مورد نظر این است که موجودات، با صفاتی خدا را حمد می گویند که محدود به حدود خود آنان است، ولی ذات خداوند منزه از هر محدودیت است. بنابراین، آمدن حمد و تسبیح در کنار هم، برای اشعار به این است که خداوند از حمد حامدان منزه است. در این مقاله، محدوده بررسی تسبیح موجودات، تنها موجودات غیر ذی شعور، یعنی جمادات، نباتات و حیوانات است که در ظاهر امر این گونه به نظر می رسد که این سه دسته از موجودات، فاقد علم و ادراک می باشند، چراکه تسبیح و عبادت موجودات صاحب عقل، یعنی انسان، جن و فرشته نیاز به توضیح ندارد و برای همه قابل پذیرش است. بر این اساس، به سه دیدگاه اصلی در باب تسبیح این موجودات پرداخته شده که از میان این سه دیدگاه، دیدگاه سوم برگزیده می شود که به ارادی، آگاهانه و حقیقی بودن تسبیح این موجودات اعتقاد دارد و فهم و نطق که در آیات قرآن به آن اشاره شده، دلیل بر این مطلب گرفته می شود.

کلمات کلیدی:

تسبیح، حمد، شعور، تکوین، تشریح، نطق، قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/684563>

